

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-038/AL/MN

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem Leeuwarden van 11 december 2023

in de zaak **23-038/AL/MN**

naar aanleiding van de klacht van:

klager

over

verweerster

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 16 maart 2021 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerster.

1.2 Op 16 januari 2023 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk 1360199 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 4 september 2023. Daarbij waren klager en verweerster aanwezig. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier.

2 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.1 Klager is in een echtscheidingsprocedure vanaf 2018 bijgestaan door verweerster. In verband met zwangerschapsverlof van verweerster heeft mr. D. – haar toenmalige kantoorgenote - tijdelijk voor haar waargenomen en klager bijgestaan tijdens de zitting van het hof Arnhem-Leeuwarden.

2.2 Bij beschikking van 18 juli 2019 heeft de Rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, de echtscheiding tussen klager en diens echtgenote uitgesproken waarbij onder andere de hoogte van de partneralimentatie is bepaald.

2.3 Klager is tegen voornoemde beschikking in hoger beroep gegaan bij het hof Arnhem-Leeuwarden.

2.4 De raadsman van de wederpartij van klager heeft op 13 maart 2020 een aangepaste behoeftelijst bij het hof ingediend en deze ook aan verweerster gestuurd. Verweerster heeft dit stuk niet aan het procesdossier toegevoegd.

2.5 Op 7 juli 2020 heeft mr. D. (tijdelijk) de zaak van verweerster overgenomen en is het procesdossier aan mr. D. overgedragen.

2.6 Op 4 augustus 2020 heeft er - via een skypezitting - bij het hof Arnhem-Leeuwarden een mondelinge behandeling plaatsgevonden, waarbij klager en mr. D. (digitaal) aanwezig waren.

2.7 Per e-mail van 4 augustus 2020 (bijlage 7 bij antwoord) heeft klager het volgende aan mr. D. geschreven:

Vandaag diende het hoger beroep betreffende de partneralimentatie. Mevrouw [C] verwees naar stukken die zij op 13 maart ingebracht heeft. Deze stukken waren jou en mij onbekend. Later gaf jij aan dat Mr [S] de stukken wel ontvangen heeft, maar nog niet met mij gedeeld heeft, nog in het dossier opgenomen had. Ook waren de stukken in het ra/journaal opgenomen." Deze constatering leidt bij mij tot erge onvrede. Wij hebben verweer gevoerd op verkeerde informatie en ik ben van mening dat mijn zaak nu minder goed vertegenwoordigd is. Ik schat in dat dit in mijn nadeel gaat werken bij de uitspraak van het hof."

2.8 In reactie hierop heeft verweerster - na terugkeer van haar zwangerschapsverlof – per e-mail van 6 augustus 2020 het volgende aan klager geschreven:

Tijdens de mondelinge behandeling refereerde de advocaat van de vrouw aan stukken welke zij kennelijk op 13 maart 2020 had ingediend bij het Hof. Deze stukken waren mijn kantoorgenoot mr. [D] niet bekend (deze stukken bevonden zich niet in het dossier). Mr. [D] heeft derhalve bezwaar gemaakt tegen de behandeling van deze stukken. (...) Ik vernam dat uit het betoog van de advocaat van de vrouw bleek dat deze stukken met name zagen op een onderbouwing van de door haar gestelde behoefte. Aldus op een onderbouwing van haar lasten en uitgaven, zoals door de vrouw gesteld. De door u ingestelde beroepsgronden waren van andere aard, namelijk dat de kosten van levensonderhoud (behoefte) zoals door de vrouw gesteld, gedeeltelijk zijn verdisconteerd in de kosten van de kinderen.

2.9 Bij beschikking van 15 september 2020 heeft het hof Arnhem-Leeuwarden de beschikking van de rechtbank bevestigd.

2.10 Nadien zijn er tevergeefs diverse e-mails tussen verweerster, mr. D., de klachtenfunctionaris en klager uitgewisseld in een poging om tot een oplossing te komen.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet doordat zij een door de wederpartij gestuurde aangepaste behoeftelijst niet aan het procesdossier heeft toegevoerd, waardoor klager en de waarnemend advocate op de zitting van het hof niet op de hoogte waren van deze aangepaste behoeftelijst.

4 VERWEER

4.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

5.1 De raad stelt voorop dat de klacht over de eigen advocaat gaat. Bij de beantwoording van de vraag of verweerster, als advocaat, zich betamelijk heeft gedragen als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet hanteert de raad als uitgangspunt dat de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen als daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. Die vrijheid is niet onbeperkt, maar wordt begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. De raad toetst of de beklagde advocaat heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een redelijke bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht. Deze toets geldt omdat er binnen

de beroepsgroep wat betreft de vaktechnische kwaliteit geen sprake is van breed gedragen, schriftelijk vastgelegde professionele standaarden.

5.2 Bij deze beoordeling betreft de raad de in artikel 46 Advocatenwet omschreven normen, waaronder ook de kernwaarden die in artikel 10a Advocatenwet zijn uitgewerkt. De tuchtrechter is niet gebonden aan de gedragsregels, maar die regels kunnen als invulling van de in artikel 46 Advocatenwet genoemde behoorlijkheidsnorm wel van belang zijn. Of sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen, hangt af van de feitelijke omstandigheden en wordt door de tuchtrechter per geval beoordeeld.

5.3 De raad stelt vast dat verweerster een aan haar door de advocaat van de wederpartij gestuurde gewijzigde behoeftelijst niet aan het procesdossier heeft toegevoegd. Daardoor hebben klager en de waarneemster van verweerster geen kennis van die behoeftelijst kunnen nemen, terwijl dat stuk wel op de zitting van 4 augustus 2020 aan de orde is geweest. Verweerster heeft dat erkend. De raad is daarover van oordeel dat verweerster daarvan een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. De omstandigheden dat deze behoeftelijst slechts op enkele punten verschilde van een eerder overgelegde behoeftelijst en het hof niets met deze gewijzigde behoeftelijst heeft gedaan, zoals aangevoerd door verweerster, maken dat niet anders. Dat betekent dat de klacht gegrond wordt verklaard.

6 MAATREGEL

6.1 De raad heeft vastgesteld dat verweerster een door de wederpartij gestuurd stuk niet aan het procesdossier heeft toegevoegd. Verweerster heeft daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Bij de bepaling van de maatregel houdt de raad er rekening mee dat niet is gebleken dat de zaak van klager door het nalaten van verweerster is geschaad. Ook is van belang dat verweerster haar excuses heeft aangeboden en verweerster niet eerder door de tuchtrechter is veroordeeld. Rekening houdend met alle omstandigheden is de raad van oordeel dat de oplegging van een waarschuwing passend en geboden is.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht gegrond verklaart, moet verweerster op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klager betaalde griffierecht van € 50,- aan hem vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klager geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door.

7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerster daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:

- a) € 50,- aan forfaitaire reiskosten van klager,
- b) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en
- c) € 500,- kosten van de Staat.

7.3 Verweerster moet het bedrag van € 50,- aan forfaitaire reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, betalen aan klager. Klager geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door.

7.4 Verweerster moet het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder b en c genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 0790 00, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer 23-038/AL/MN.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart de klacht gegrond;

- legt aan verweerster de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweerster tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klager;
- veroordeelt verweerster tot betaling van de reiskosten van € 50 aan klager, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.3;
- veroordeelt verweerster tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.4.

Aldus beslist door mr. P.F.A. Bierbooms, voorzitter, mrs. F.E.J. Janzing, en W.W. Korteweg, leden, bijgestaan door mr. W.B. Kok als griffier en uitgesproken in het openbaar op 11 december 2023.

Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 11 december 2023